

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2008

V. volební období

Návrh poslanců

Zuzky Bebarové - Rujbrové, Františka Bublana a Zdeňka Maršíčka

na vydání

zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území
České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Z Á K O N
ze dne2008

kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky,
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se mění takto:

1. V § 53 se odstavec 2 vypouští. Stávající odst. 3 se přečísluje.

2. Do § 56 se vkládá nový odstavec 7 ve znění:

(7) Rozhodnutí o neudělení víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30/1 a § 33 se vyhotovuje písemně a musí splňovat náležitosti rozhodnutí podle správního řádu.

3. § 57 odstavec 2 zní :

(2) Zastupitelský úřad je oprávněn před odesláním žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů policii k této žádosti uplatnit písemné stanovisko k čitelnosti, úplnosti a pravdivosti vyplněné žádosti nebo k pravosti a původnosti náležitostí předložených k žádosti. Stanovisko slouží policii pouze ke zvážení dalšího postupu při vlastním prověřování údajů uvedených v žádosti a náležitostí předložených k žádosti. Stanovisko nelze použít jako jediný podklad pro rozhodnutí nebo důkaz. Pokud cizinec před vyznačením víza nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění a vízum mu z tohoto důvodu nebude uděleno, zastupitelský úřad tuto skutečnost oznámí policii, to neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180i odst. 2.

4. § 57 odstavec 3 zní :

(3) V případě pochybností o čitelnosti, úplnosti či pravdivosti vyplněné žádosti nebo pochybností o pravosti nebo původnosti předložených náležitostí je zastupitelský úřad oprávněn při podání žádosti provést pohovor se žadatelem o vízum za účelem odstranění těchto pochybností. O pohovoru se sepisuje protokol podle správního řádu. Na počátku pohovoru je zastupitelský úřad povinen seznámit žadatele jaké konkrétní pochybnosti jsou důvodem pohovoru a tyto pochybnosti uvést před zahájením vlastního pohovoru i do protokolu.

5. Vypouští se ustanovení § 57 odstavce 4.

6. § 170 odstavec 9 zní :

(9) Po ukončení řízení se vízum vyznačí do cestovního dokladu nebo do jiného dokladu za podmínek stanovených tímto zákonem nebo se žadateli při podání žádosti na policii sdělí, že se jeho žádosti nevyhovuje anebo při podání žádosti v zahraničí mu zastupitelský úřad vrátí cestovní doklad. Rozhodnutí o neudělení víza uvedená v § 56 odst. 7 se žadateli doručuje veřejnou vyhláškou podle správního řádu. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

7. Do § 170 se vkládá nový odstavec 11, který zní:

(11) Proti rozhodnutí o neudělení víza uvedeným v § 56 odst. 7 není odvolání přípustné. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné přezkumné řízení a obnova řízení a nové rozhodnutí podle správního řádu.

8. V § 180i se stávající odstavec první doplňuje větou :

Doklad podle věty první musí být vydán pojišťovnou, která je oprávněna provozovat cestovní zdravotní pojištění ve státě, jehož cestovní doklad cizinec vlastní, popřípadě v jiném státě, ve kterém má povolen pobyt. Doklad o cestovním zdravotním pojištění, které cizinec sjedná za pobytu na území, musí být vydán pojišťovnou, která je podle zákona upravujícího pojišťovnictví x) oprávněna provozovat toto pojištění na území, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak.

x) zákon č. 363/1999 Sb. o pojišťovnictví a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví) ve znění pozdějších předpisů.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Důvodová zpráva

I. OBECNÁ ČÁST

Zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů byl od svého přijetí před osmi lety opakovaně novelizován, naposledy obsáhlou novelou z loňského roku, která převzala některá doporučení EU a zpřísnila podmínky pro pobyt cizinců v České republice ve snaze zabránit zneužívání výhod, které poskytovala předchozí právní úprava. Předkladatelé nejsou vedeni ambicí prosadit poslaneckým návrhem to, co se jim nepodařilo v průběhu projednávání vládní předlohy. Tématem návrhu je jediné: vytvořit legislativní překážku možnostem korupce a organizovaného zločinu, z níž jsou podezírání – a předkladatelé nehodnotí, zda právem – někteří pracovníci českých zastupitelských úřadů či policie a cizinci zapojení do organizovaného zločinu, zejm. v souvislosti s udělováním víz.

V minulosti bylo opakovaně medializováno podezření z vyžadování úplatků v souvislosti s vydáním doporučujícího stanoviska pro udělení víza ze strany českého zastupitelského úřadu ve Vietnamu, o „platbách“ za víza hovoří příslušníci mongolské komunity i osoby ze zemí bývalého Sovětského svazu. V souvislosti se vstupem České republiky do Schengenu varovala podle německého tisku před podvody při vydávání víz na české ambasádě v Hanoji i Spolková zpravodajská služba.

Současná právní úprava opravňuje zastupitelské úřady při shromažďování podkladů k žádosti o udělení víza k pohovoru s žadatelem a k vypracování tzv. stanoviska (doporučujícího, odmítavého), které nejsou blíže formalizovány. Žadatel se s důvody, které zastupitelský úřad vedly k tomu, aby jeho žádost o vízum nedoporučil, nemá možnost seznámit, a tím méně s nimi polemizovat. Přitom právě stanovisko zastupitelského úřadu bývá nezdědkou rozhodujícím faktorem pro udělení víza, a podle tvrzení některých cizinců je právě doporučující vyjádření zastupitelského úřadu častým předmětem korupce. Cílem návrhu je, dát tzv. pohovoru a stanovisku určitá formální pravidla umožňující kontrolu, a snížit „důkazní hodnotu“ stanoviska při rozhodování policie o žádosti o vízum na podpůrné kritérium, které by nemělo mít nad dalšími obligatorními podklady vrch.

Druhým protikorupčním tématem návrhu je eliminace falešných dokladů o zdravotním pojištění cizinců, které jsou předmětem zisku skupin cizinců působících někdy doslova pod okny policejních úřadoven a současně stamilionových ztrát zdravotních pojišťoven a zdravotních zařízení poskytujících následně takto „pojištěnému“ cizinci zdravotní péči. Navrhuje se proto stanovit, aby cizinec, který pro vstup na území České republiky dokládá pojištění, tak mohl učinit pouze dokladem vydaným v zemi, jejíž pas vlastní, nebo v zemi, kde má povolen trvalý pobyt. Jde o ověřitelnou podmínku v zemi, z níž cizinec pochází. Docházeli k uzavření pojištění cizincem až na území České republiky je oprávněným požadavkem, aby doklad vydala pojišťovna, která podle zákona o pojišťovnictví je oprávněna na území České republiky toto pojištění provozovat.

Předložený návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, akty práva Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Navrhovaná právní úprava neklade finanční nároky na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty, naopak lze očekávat úspory nákladů zdravotnických zařízení a pojišťoven. Jen za rok 2006 dluží cizinci zdravotním zařízením téměř 37,6 milionu korun.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

1. § 53 odst. 2

Zastupitelské úřady často požadují po žadatelích další a další doklady, ačkoli posouzení a rozhodnutí o tom, zda jsou veškeré náležitosti předloženy, a jsou v pořádku, přísluší cizinecké policii, která může rozhodnout o neudělení víza podle § 56/1 písm. e) z.č. 326/1999 Sb.. Proto je dosavadní znění zákona nadbytečné, zbytečně obecné a může poskytovat prostor korupci.

2. § 56 odst. 7

Rozhodování cizinecké policie o žádostech o víza nad 90 dnů je podle současné praxe netransparentní a nejednotné. Neudělení víza je nepochybně rozhodnutím o právu žadatele, avšak některá oddělení policie toto rozhodnutí činí tak, že do spisu vloží list, na který napíše, že se vízum neuděluje podle toho a toho ustanovení. Jiná pracoviště policie pouze na okraj žádosti poznamenají, že se vízum neuděluje na základě stanoviska zastupitelského úřadu. Taková rozhodnutí jsou zcela nepřezkoumatelná a zastupitelské úřady jsou si této praxe vědomy a vědí, že když napíše podle stávající právní úpravy tzv. negativní stanovisko, nebude se policie žádostí sama zabývat a protože rozhodnutí nemusí nijak odůvodňovat, odkáže pouze na stanovisko zastupitelského úřadu. V praxi to znamená, že o žádosti o vízum fakticky rozhoduje zastupitelský úřad.

3. § 57 odst. 2

Skutečnost, že obsah, důvody a forma stanovisek nebyly doposud nijak specifikovány, vzbuzovala v řadě případů pochybnosti o jejich objektivitě. Policie pak v praxi rozhoduje právě na základě takovýchto stanovisek. Podle interních předpisů musí rozhodovat právě podle stanoviska a v případě, že rozhodne v rozporu se stanoviskem, musí svoje rozhodnutí odůvodňovat nadřízenému orgánu. Taková praxe dává zastupitelským úřadům moc, aby fakticky rozhodovaly a tím i prostor ke korupci. Proto se navrhuje, aby stanovisko zastupitelského úřadu bylo pouze podpůrným doporučením, které by nenahrazovalo rozhodovací činnost policie.

4. § 57 odst. 3

Dosavadní praxe je taková, že pohovory se žádným transparentním způsobem nezachycují, což může vést k účelovému zkreslení. Zformalizování protokolu by mělo vést k zamezení této možnosti.

5. Vypouští se ustanovení § 57 odst. 4

Toto ustanovení brání jediné možnosti kontroly žadatelů a jejich právních zástupců nad transparentností vízového řízení. Je vytrženo z kontextu českého právního řádu, zejména z kontextu zákona na ochranu utajovaných skutečností, zákona na právu na informace a j 6., 7. § 170 odst. 9, § 170 odst. 11

Alespoň pro rozhodnutí o zamítnutí žádostí o některá víza nad 90 dnů je třeba umožnit mimořádné opravné prostředky, zvláště za situace, kdy tato rozhodnutí jsou vyloučena ze soudního přezkumu. Žadatelům o tato víza je třeba poskytnout zvýšenou ochranu, neboť o víza žádají často z důležitých osobních důvodů, kdy svému event. pobytu v České republice podřídili na delší dobu svoje osobní plány a často do něj investovali nemalé prostředky. Navíc je třeba myslet i na zájmy českých zaměstnavatelů, kteří při svých podnikatelských plánech počítají se zaměstnáváním cizinců a do toho jsou nuceni předem investovat nemalé částky (např. zajištění ubytování, pracovní povolení atd.). Za současné situace zastupitelské úřady i policie mohou vycházet z toho, že proti rozhodnutí o zamítnutí víza není žádná ochrana, není žádný opravný prostředek, v rámci kterého by žadatel mohl poukázat na nezákonný postup, korupci atd., tzn. že neexistuje žádný kontrolní mechanismus, kterým by mohl žadatel disponovat a v rámci kterého případně rozhodnutí zvrátit.

8. § 180i

Pro účely pobytu na území České republiky je cizinec povinen doložit tzv. cestovní zdravotní pojištění, které má sloužit ke krytí nákladů léčebné péče, která by mu byla během pobytu poskytnuta v souvislosti s úrazem nebo onemocněním. V praxi často zdravotní zařízení nedosáhnou úhrady za poskytnutou zdravotní péči, protože jde o pojistky neexistujících pojišťoven. Cílem návrhu je dosáhnout, aby povolení k pobytu bylo vydáváno na základě pojistek pojišťoven k provozování pojištění oprávněných.

Zuzka Bebarová - Rujbrová, v.r.

František Bublan, v.r.

Zdeněk Maršíček, v.r.

III. Současná právní úprava s vyznačením navrhovaných změn :

326/1999 Sb.

ZÁKON

ze dne 30. listopadu 1999

o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

POBYT CIZINCŮ NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

HLAVA III

PŘECHODNÝ POBYT NA ÚZEMÍ

Díl 4

Přechodný pobyt na území na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému pobytu

Oddíl 3

Přechodný pobyt na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu

Díl 6

Společná ustanovení k vizům

§ 51

(1) Vízem se rozumí povolení, které po dobu platnosti opravňuje cizince ke vstupu a pobytu na území a vycestování z území, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Na udělení víza není právní nárok.

(3) Vízum je platné po dobu v něm vyznačenou.

(4) Vízum nelze udělit občanu Evropské unie 1a) .

(5) Vízum se považuje za udělené jeho vyznačením.

§ 52

(1) V zájmu ochrany bezpečnosti státu, udržení veřejného pořádku nebo ochrany veřejného zdraví anebo v zájmu plnění mezinárodní smlouvy může být

a) vízum vázáno podmínkou spočívající

v určení hraničního přechodu pro vstup nebo vycestování z území,

b) zkrácena doba platnosti víza,

c) požadováno, aby žádost o udělení víza byla podána na zastupitelském úřadu ve státě, jehož je cizinec občanem, popřípadě jenž vydal cestovní doklad, jehož je cizinec držitelem, nebo ve státě, ve kterém má cizinec povolen trvalý či dlouhodobý pobyt.

(2) Při stanovení podmínky podle odstavce 1 musí být zachována přiměřenost mezi důvodem pro její stanovení a důsledky tohoto stanovení. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům této podmínky do soukromého a rodinného života cizince.

§ 53

(1) Žádost o udělení víza se podává na zastupitelském úřadu, pokud tento zákon nestanoví jinak. Žádost o udělení víza se podává na úředním tiskopisu.

Vypouští se:

(2) Zastupitelský úřad žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů odmítne, nepředloží-li cizinec požadované náležitosti. O odmítnutí sepíše záznam s uvedením důvodů.

(2) Zastupitelský úřad je oprávněn v souvislosti s podáním žádosti cizince o udělení víza snímat otisky prstů a pořizovat obrazové záznamy.

§ 54

nadpis vypuštěn

V žádosti o udělení víza je cizinec povinen uvést své jméno a příjmení, ostatní jména, pohlaví, den, měsíc a rok narození, místo a stát narození, státní občanství současné a při narození, jméno a příjmení otce a matky, rodinný stav, místo trvalého pobytu v cizině a telefonické spojení, druh, číslo a údaj o datu vydání a platnosti cestovního dokladu včetně označení orgánu, který jej vydal, a jde-li o cizince s povoleným pobytem na území jiného státu, i údaj o tom, zda je oprávněn se na jeho území vrátit, včetně údaje o čísle a platnosti příslušného dokladu, povolání, zaměstnavatele a jeho adresu včetně telefonického spojení (u studentů název

a adresu školy), cíl cesty, požadovaný druh víza, dobu pobytu, počet vstupů a účel pobytu na území, zamýšlený den příjezdu a odjezdu, místo vstupu na území, v případě průjezdu jeho trasu, a zda již obdržel příslušné povolení pro vstup na území cílového státu včetně jeho platnosti a označení orgánu, který povolení vydal, zamýšlený dopravní prostředek, způsob zajištění úhrady nákladů spojených s pobytem, adresu pobytu na území včetně telefonického či jiného spojení, údaje k případné zvučí osobě, v rozsahu příjmení, jméno a adresa pobytu na území, nebo jde-li o právnickou osobu, její název, sídlo a jméno a příjmení oprávněné osoby, upřesňující informace k účelu pobytu na území, údaje k vizům uděleným v posledních 3 letech včetně doby jejich platnosti, údaje o předchozím pobytu na území smluvních států, údaje k manželu a dětem v rozsahu jméno a příjmení, ostatní jména, den, měsíc, rok a místo narození.

§ 55

Náležitosti žádosti o udělení víza

(1) Náležitosti k žádosti o udělení víza nesmí být starší 180 dnů, s výjimkou cestovního dokladu, matričních dokladů a fotografie cizince, pokud odpovídá jeho skutečné podobě.

(2) Předložení náležitostí k žádosti o udělení víza se s výjimkou cestovního dokladu nevyžaduje, jde-li o udělení víza v zájmu České republiky.

(3) cizinec žádající o udělení víza je povinen na požádání strpět sejmutí otisků prstů a pořízení obrazového záznamu.

§ 56

Důvody neudělení víza

(1) Vizum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpení pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže

a) se cizinec na požádání policie nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o vizum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit,

b) cizinec vyplní žádost o udělení víza nečitelně nebo neúplně či nepravdivě,

c) je cizinec evidován v evidenci nežádoucích osob,

d) má poznatky o tom, že by náklady spojené s pobytem cizince na území nesla Česká republika,

e) nepředloží náležitosti k žádosti o udělení víza nebo předloží-li padělané nebo pozměněné náležitosti,

f) cizinec v žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem zaměstnání uvede pouze číslo jednacích žádosti o vydání povolení k zaměstnání a u kterého úřadu práce o takové povolení požádal a úřad práce toto povolení nevydává,

g) cizinec v žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání podle zvláštního právního předpisu 8d) uvede pouze číslo jednacích ohlášení živnosti nebo žádosti o udělení koncese a u kterého živnostenského úřadu

živnost ohlásil nebo o koncesi požádal, a živnostenský úřad potvrzení o tom, že tento cizinec splňuje všeobecné a zvláštní podmínky provozování živnosti, nevydá,

h) jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j),

i) jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného vízem neopustí území nebo že vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení víza,

j) před vyznačením víza nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, nejde-li o případy uvedené v § 6 odst. 9,

k) pobyt cizince na území není v zahraničněpolitickém zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území,

l) cizinec odmítne poskytnout otisky prstů nebo pořízení zvukového záznamu, nebo

m) cizinec neuhradil pokutu nebo náklady řízení vzniklé v souvislosti s řízením vedeným podle tohoto zákona.

(2) Vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže

a) neprokáže trestní zachovalost, je-li podmínkou udělení víza,

b) doba platnosti jeho cestovního dokladu nepřekračuje dobu pobytu na území podle požadovaného víza nejméně o 90 dnů, nebo

c) v uplynulých 5 letech porušil povinnost stanovenou tímto zákonem, za podmínky, že důsledky neudělení víza budou přiměřené důvodu pro neudělení víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.

(3) K důvodu podle odstavce 1 nebo 2 se nepřihlédne, jde-li o udělení víza v zájmu České republiky nebo v zájmu plnění mezinárodního závazku.

(4) Rodinnému příslušníku občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, se vízum k pobytu do 90 dnů nebo průjezdní vízum neudělí z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. a), e), l) nebo z důvodů uvedených v § 9 odst. 3 písm. b) bodu 1,3 nebo 4.

(5) Zastupitelský úřad písemně informuje rodinného příslušníka občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, o důvodech neudělení víza a o jeho oprávnění požádat ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení oznámení o neudělení víza Ministerstvo zahraničních věcí o nové posouzení důvodů neudělení víza. Podání musí být učiněno v písemné formě, musí obsahovat údaje o cizinci, který je činí, a to v rozsahu jméno, popřípadě jména, příjmení, datum a stát narození, státní příslušnost, číslo cestovního dokladu, a údaj o tom, v čem je spatřován rozpor s důvody neudělení víza.

(6) Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodu neudělení víza rodinnému příslušníku občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, s důvody uvedenými v odstavci 4. O výsledku nového posouzení Ministerstvo zahraničních věcí cizince písemně informuje v českém jazyce a dále podle volby cizince v jazyce anglickém, francouzském, německém, ruském

nebo španělském ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti, to neplatí, je-li cizinci na základě nového posouzení uděleno vízum.

(7) Rozhodnutí o neudělení víza k pobytu nad 90 dnů podle § 30 odstavec 1 a 33 se vyhotovuje písemně a musí splňovat náležitosti rozhodnutí podle správního řádu.

§ 57

(1) Zastupitelský úřad je povinen požádat před udělením víza policii o stanovisko. V případě nesouhlasu policie nelze vízum udělit. Jestliže zastupitelský úřad i přes souhlas policie vízum neudělí, je povinen tuto skutečnost bez zbytečného odkladu oznámit policii a uvést důvody tohoto neudělení.

(2) Zastupitelský úřad je oprávněn před odesláním žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů policii k této žádosti uplatnit stanovisko. Policie k tomuto stanovisku při udělování víza přihlédne. Pokud cizinec před vyznačením víza nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění a vízum mu z tohoto důvodu nebude uděleno, zastupitelský úřad tuto skutečnost oznámí policii; to neplatí, jde-li o případy uvedené v § 6 odst. 9.

(2) Zastupitelský úřad je oprávněn před odesláním žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů policii k této žádosti uplatnit písemné stanovisko k čitelnosti, úplnosti a pravdivosti vyplněné žádosti nebo k pravosti a původnosti náležitostí předložených k žádosti. Stanovisko slouží policii pouze ke zvážení dalšího postupu při vlastním prověřování údajů uvedených v žádosti a náležitostí předložených k žádosti. Stanovisko nelze použít jako jediný podklad pro rozhodnutí nebo důkaz. Pokud cizinec před vyznačením víza nepředloží doklad o cestovním zdravotním pojištění a vízum mu z tohoto důvodu nebude uděleno, zastupitelský úřad tuto skutečnost oznámí policii, to neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180i odst. 2.

(3) Zastupitelský úřad je oprávněn provést pohovor se žadatelem o vízum.

(3) V případě pochybností o čitelnosti, úplnosti či pravdivosti vyplněné žádosti nebo pochybnosti o pravosti nebo původnosti předložených náležitostí je zastupitelský úřad oprávněn při podání žádosti provést pohovor se žadatelem o vízum za účelem odstranění těchto pochybností. O pohovoru se sepisuje protokol podle správního řádu. Na počátku pohovoru je zastupitelský úřad povinen seznámit žadatele jaké konkrétní pochybnosti jsou důvodem pohovoru a tyto pochybnosti uvést před zahájením vlastního pohovoru i do protokolu.

Vypouští se :

(4) Stanovisko zastupitelského úřadu nebo policie k žádosti o udělení víza se žadateli o vízum ani jeho zástupci nezpřístupňuje.

§ 58

Vyznačování víza

(1) Vízum do cestovního dokladu vyznačuje zastupitelský úřad, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) V odůvodněných případech může být vízum vyznačeno mimo cestovní doklad.

(3) Ve vízu k pobytu nad 90 dnů lze vyznačit jeden nebo více účelů pobytu.

§ 59

zrušen

§ 60

(1) Žádost o prodloužení doby pobytu na území na vízum nebo prodloužení doby platnosti víza podává cizinec policii.

(2) O prodloužení doby pobytu na území na vízum nebo prodloužení doby platnosti víza je cizinec oprávněn požádat u dlouhodobých víz nejdříve 120 dnů a nejpozději 14 dnů a u krátkodobých víz nejdříve 30 dnů a nejpozději 3 dny před uplynutím doby povoleného pobytu na území nebo doby platnosti víza.

(3) V případě, že podání žádosti ve lhůtě podle odstavce 2 zabrání důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po zániku těchto důvodů; vízum se do doby zániku oprávnění podle předchozí věty považuje za platné.

(4) Pokud doba platnosti dlouhodobého víza nebo doba pobytu na toto vízum uplyne před rozhodnutím o jejím prodloužení, ačkoli žádost byla podána ve lhůtě podle odstavce 2 nebo 3, považuje se vízum za platné a doba pobytu na toto vízum za prodlouženou do nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(5) Doba platnosti víza nelze prodloužit, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(6) Důvody pro neprodloužení doby pobytu na území na vízum nebo pro neprodloužení doby platnosti víza jsou obdobné jako důvody pro neudělení víza.

(7) Pokud o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území, považuje se jeho další pobyt na území za pobyt na toto vízum, a to až do rozhodnutí o žádosti.

HLAVA XVII

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ A SOUDNÍ PŘEZKUM

Správní řízení

§ 168

Ustanovení správního řádu o správním řízení 24a) se nevztahují na řízení podle § 9 (s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4), § 19 odst. 1, § 22, 24, 26, 29, §29a odst. 1 a 3, § 29b odst. 2, 30, 33, 36, § 37 odst. 1 písm. c), § 38 odst. 1, § 40, 41, 49, 50, § 53 odst. 2, § 56 odst. 5 a 6, § 61, 92, 98a, 115a, § 122 odst. 1 a 2, § 123a, § 124 (s výjimkou řízení podle §

124 odst. 4, § 124b, § 126a, § 129, § 135 odst. 3 až 5, § 148, § 154 odst. 2, § 155 odst. 1, § 180, 180b, 180d, 180e a 180h.

§ 169

Odchytky od správního řádu

(1) Rozhodnutí, které se ve lhůtě do 180 dnů nepodaří doručit do vlastních rukou účastníka řízení, se doručí vyvěšením na úřední desce zastupitelského úřadu po dobu 15 dnů, jde-li o rozhodnutí tohoto úřadu.

(2) Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá:

a) ve lhůtě 120 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie a jeho rodinného příslušníka,

b) ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu,

c) ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území,

d) ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, vědeckého výzkumu nebo vydání povolení k dlouhodobému pobytu rodinnému příslušníkovi výzkumného pracovníka podle § 42 odst. 3,

e) ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

(3) Účastník řízení je povinen se na vyzvání účastnit osobně úkonů v řízení. Správní orgán je oprávněn vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zejména zda účelově neuzavřel manželství nebo zda jeho účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Účastník řízení je povinen vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Policie účastníka řízení poučí o důsledcích odmítnutí výpovědi a nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o odepření vstupu na území nebo proti rozhodnutí o odnětí cizineckého pasu, cestovního průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu podle § 108 odst. 1 písm. f), proti rozhodnutí podle odstavce 9 anebo proti rozhodnutí o zrušení platnosti průkazu o povolení k pobytu, průkazu o pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkazu o povolení k trvalému pobytu a průkazu o povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie nemá odkladný účinek.

(5) O správním vyhoštění rozhodne policie do 7 dnů od zahájení řízení; nemůže-li policie v této lhůtě rozhodnout, je povinna o tom účastníka řízení s uvedením důvodů uvědomit.

(6) Proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 5 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta pro odvolání 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

(7) Usnesením se také zastaví řízení, jestliže cizinec

a) ve lhůtě podle § 44 odst. 2 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu nebo podle § 74 povolení k trvalému pobytu, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,

b) který podal žádost na území, nepřevzme povolení k trvalému pobytu ve lhůtě do 30 dnů ode dne vyrozumění, pokud v této lhůtě policii nesdělí, že převzetí brání důvody nezávislé na jeho vůli,

c) podal žádost o povolení k trvalému pobytu na území, ač k tomu není podle § 69 odst. 2 oprávněn, nebo

d) podal žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn.

(8) Žádost o prodloužení doby pobytu na vízum k pobytu nad 90 dnů nebo žádost o prodloužení doby platnosti tohoto víza policie vyřídí ve lhůtě do 14 dnů.

(9) Vyjdou-li po vydání rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podané na zastupitelském úřadu najevo nové skutečnosti, jež by jinak byly důvodem zamítnutí této žádosti, toto rozhodnutí, je-li nepravomocné, se zruší.

(10) Řízení o žádosti podané podle § 42e, která není opatřena potvrzením orgánu činného v trestním řízení, není zahájeno a ministerstvo věc usnesením odloží. Usnesení se pouze poznamená do spisu.

§ 170

(1) Žádost o udělení víza, s výjimkou diplomatického víza nebo zvláštního víza, prodloužení doby pobytu na území na krátkodobé vízum nebo doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území je cizinec povinen podat osobně. Zastupitelský úřad nebo policie může v odůvodněných případech od povinnosti podle předchozí věty upustit.

(2) Žádost o udělení průjezdního víza podle § 22 odst. 5 nebo víza k pobytu do 90 dnů podle § 26 odst. 5 policie vyřídí bez zbytečného odkladu.

(3) Žádost o udělení víza k pobytu do 90 dnů, letištního víza a průjezdního víza vyřídí zastupitelský úřad ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti; jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie 1a) , který sám není občanem Evropské unie, nebo o udělení víza za účelem výzkumu, ve lhůtě do 14 dnů ode dne podání žádosti.

(4) Žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 vyřídí policie ve lhůtě do 30 dnů ode dne podání žádosti.

(5) Žádost o udělení diplomatického víza nebo zvláštního víza anebo víza k pobytu nad 90 dnů udělovaného cizinci za účelem podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vydávaného Ministerstvem zahraničních věcí (§ 30 odst. 2) vyřídí Ministerstvo zahraničních věcí nebo zastupitelský úřad do 60 dnů ode dne podání žádosti.

(6) Žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů policie vyřídí ve lhůtě do 90 dnů, ve zvláště složitých případech do 120 dnů, ode dne podání žádosti. Žádost o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia nebo za účelem pedagogické činnosti nebo za účelem výzkumu vyřídí policie ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti.

(7) Žádost o prodloužení pobytu na území na vízum k pobytu do 90 dnů policie vyřídí ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti; žádost o prodloužení platnosti víza nebo doby pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území vyřídí policie do 30 dnů.

(8) Řízení před policií se vede v českém jazyce; není-li listina v tomto jazyce, je cizinec povinen k žádosti přiložit tlumočnickem ověřený překlad. 25)

(9) Po ukončení řízení se vízum vyznačí do cestovního dokladu nebo do jiného dokladu za podmínek stanovených tímto zákonem nebo se žadateli při podání žádosti na policii sdělí, že se jeho žádosti nevyhovuje, anebo při podání žádosti v zahraničí mu zastupitelský úřad vrátí cestovní doklad.

(9) Po ukončení řízení se vízum vyznačí do cestovního dokladu nebo do jiného dokladu za podmínek stanovených tímto zákonem nebo se žadateli při podání žádosti na policii sdělí, že se jeho žádosti nevyhovuje anebo při podání žádosti v zahraničí mu zastupitelský úřad vrátí cestovní doklad. Rozhodnutí o neudělení víza uvedená v § 56 odst. 7 se žadateli doručuje veřejnou vyhláškou podle správního řádu. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

(10) Nemá-li žádost o udělení víza předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, vyzve policie nebo zastupitelský úřad žadatele o udělení víza k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Do doby odstranění nedostatků žádosti o udělení víza nebo uplynutí lhůty podle předchozí věty neběží lhůta pro vyřízení žádosti o udělení víza.

(11) Proti rozhodnutí o neudělení víza uvedeným v § 56 odst. 7 není odvolání přípustné. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné přezkumné řízení a obnova řízení a nové rozhodnutí podle správního řádu.

HLAVA XVIII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 173

Cizinec, jemuž byl vydán průkaz o pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie, průkaz o povolení k pobytu nebo průkaz o povolení k trvalému pobytu, je oprávněn vstupovat na území, pobývat na něm a vycestovat z území bez víza.

§ 174

Trestní zachovalost

(1) Za trestně zachovalého se pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá

a) ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu,

b) v dokladu cizího státu obdobném výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl odsouzen za jednání, které naplňuje znaky trestného činu.

(2) Trestní zachovalost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který není starší 6 měsíců, nebo obdobnými doklady vydanými státem, jehož je cizinec občanem, jakož i státy, v nichž se cizinec zdržoval v

posledních 3 letech nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců; v případě, že stát takový doklad nevydává, lze jej nahradit čestným prohlášením.

§ 175

nadpis vypuštěn

Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva vyhlášená ve Sbírce mezinárodních smluv nestanoví něco jiného.

§ 176

Zdravotní péče po dobu zajištění cizince

(1) Cizinci se po dobu zajištění na území poskytne zdravotní péče

a) neodkladná, při stavech, které

1. bezprostředně ohrožují život,
2. mohou vést prohlubováním chorobných změn k náhlému úmrtí,
3. způsobí bez rychlého poskytnutí zdravotní péče trvalé chorobné změny,
4. působí náhlé utrpení a bolest,
5. způsobují změny chování a jednání postiženého, ohrožují jeho samého nebo jeho okolí, nebo
6. se týkají těhotenství a porodu, s výjimkou umělého přerušení těhotenství na žádost cizince,

b) v souvislosti s nařízenou karanténou nebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví.

(2) Náklady na zdravotní péči poskytnutou podle odstavce 1 nebo podle § 134 odst. 2 hradí stát, a to i tehdy, pokud bylo zajištění přerušeno.

(3) Nelze-li zdravotní péči poskytnout v zařízení, zajistí provozovatel poskytnutí této péče ve zdravotnickém zařízení, se kterým ministerstvo nebo provozovatel uzavře smlouvu o poskytování zdravotní péče; to neplatí v případě bezprostředního ohrožení života nebo zdraví.

(4) Způsobil-li si cizinec v době zajištění újmu na zdraví svévolně, má povinnost uhradit náklady léčeni, včetně skutečně vynaložených nákladů na ostrahu a dopravu do zdravotnického zařízení a zpět.

(5) V případě, kdy náklady poskytnuté zdravotní péče hradí stát a nejedná se o cizince, který učinil prohlášení o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu nebo je žadatelem o udělení mezinárodní ochrany, zajišťuje úhradu nákladů

a) ministerstvo za cizince zajištěného v zařízení,

b) policie v ostatních případech.

§ 176a

Úhrada pobytu cizince v přijímacím středisku na mezinárodním letišti po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany

(1) Cizinec, který je v době nabytí právní moci rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu 2) umístěn v přijímacím středisku na mezinárodním letišti, si hradí náklady spojené s pobytem v tomto středisku až do vycestování mimo území z vlastních prostředků.

(2) Cizinci uvedenému v odstavci 1 se poskytne zdravotní péče v souvislosti s úrazem nebo náhlým onemocněním, nařízenou karanténou nebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví. Náklady spojené s poskytnutím zdravotní péče si hradí cizinec z vlastních prostředků.

(3) Nemůže-li cizinec náklady podle odstavců 1 a 2 hradit, byť i částečně, z vlastních prostředků a není-li jejich úhrada zajištěna jinak, nese tyto náklady stát. Úhradu nákladů zajišťuje ministerstvo.

§ 176b

Úhrada nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem předání nebo průvozu

(1) Při úhradě nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem předání nebo průvozu podle mezinárodní smlouvy nebo zajištěním cizince za účelem průvozu leteckou cestou (§ 152 a 153) se postupuje obdobně jako při úhradě nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem správního vyhoštění.

(2) Do nákladů spojených se zajištěním cizince za účelem předání podle mezinárodní smlouvy se započítávají náklady, které policii nebo ministerstvu vznikly od zajištění cizince do doby jeho předání příslušnému orgánu druhého smluvního státu.

(3) Náklady spojené se zajištěním průvozu cizince na základě mezinárodní smlouvy nebo průvozu leteckou cestou podle § 152 a 153 se hradí pouze tehdy, jde-li o cizince, který na území pobývá a jehož návrat na území státu jeho občanství nebo na území jiného státu, který cizince převezme, vyžaduje zajištění jeho průvozu přes území jiného státu za asistence příslušných orgánů tohoto státu. V takovém případě se do nákladů zahrnou i náklady spojené s průvozem provedeným příslušnými orgány státu, jehož územím byl cizinec na žádost prováděn.

§ 177

Totožnost

(1) Totožností se pro účely tohoto zákona rozumí prokázání jména, příjmení, dne, měsíce a roku narození a státního občanství nebo posledního trvalého bydliště mimo území.

(2) Pro účely vyhoštění lze prokázání totožnosti nahradit daktyloskopickými otisky, obrazovým záznamem cizince a údaji, které policie k cizinci zjistila.

§ 178

Způsobilost k právním úkonům

Za způsobilého k právním úkonům podle tohoto zákona se považuje, cizinec starší 15 let, který je schopen projevit svou vůli a samostatně jednat.

§ 178a

Osamělým cizincem se pro účely tohoto zákona rozumí cizinec svobodný, ovdovělý nebo rozvedený.

§ 179

Důvody znemožňující vycestování

(1) Vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

(2) Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

(3) Ustanovení odstavce 1 neplatí, je-li důvodné podezření, že cizinec

- a) se dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,
- b) spáchal zvláště závažný trestný čin,
- c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů, nebo
- d) představuje nebezpečí pro bezpečnost státu.

(4) Ustanovení odstavce 1 dále neplatí, pokud cizinec

- a) ke spáchání činů uvedených v odstavci 3 podněcuje nebo se na jejich spáchání účastní, nebo
- b) se mimo území dopustil jednoho či několika trestných činů odlišných od trestných činů uvedených v odstavci 3, opustil-li stát, jehož je cizinec občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát jejího posledního trvalého bydliště s cílem vyhnout se trestnímu stíhání za ně, za předpokladu, že jde o skutky, za něž lze v České republice udělit trest odnětí svobody.

(5) V případě podle odstavce 3 nebo 4 se umožní cizinci vyhledat si nejdéle do 60 dnů přijetí v jiném státě. Pokud cizinec doloží, že přijetí v jiném státě nezískal, umožní mu policie podat žádost o udělení víza [§ 33 odst. 1 písm. a)].

§ 180

Ověření pozvání a odepření tohoto ověření

(1) Pozvání ověřuje policie na žádost fyzické nebo právnické osoby.

(2) Pozvání se podává na úředním tiskopise. Zvoucí fyzická osoba v pozvání uvede své jméno, příjmení, rodné číslo, den, měsíc a rok narození a místo pobytu na území. Zvoucí právnická osoba v pozvání dále uvede svůj

název, sídlo a identifikační číslo a pozvání opatří svým razítkem a jménem, příjmením a podpisem oprávněné osoby (statutárního orgánu). Zvoucí osoba v pozvání dále uvede údaje o zvaném cizinci v rozsahu jméno, příjmení a ostatní jména, den, měsíc a rok narození, státní příslušnost, bydliště v zahraničí, číslo cestovního dokladu, účel cesty a dobu, na kterou cizince zve na území.

(3) Policie pozvání ověří do 7 pracovních dnů ode dne podání žádosti o ověření pozvání.

(4) Zvoucí fyzická osoba je povinna dostavit se na policii sedmý pracovní den ode dne podání žádosti o ověření pozvání, po dohodě s policií i dříve, k vyzvednutí ověřeného pozvání. Obdobná povinnost platí i pro zástupce zvoucí právnické osoby.

(5) Policie odepře ověření pozvání

- a) jestliže zvaný cizinec je evidován v evidenci nežádoucích osob,
- b) jestliže zvoucí osoba na požádání policie neprokáže schopnost splnit závazek podle § 15,
- c) jestliže zvoucí osoba porušila závazek podle § 15 nebo povinnost podle § 100,
- d) při zjištění důvodu podle § 9 odst. 1 písm. h), nebo i),
- e) jestliže zvoucí osoba úřední tiskopis vyplnila nečitelně, neúplně nebo nepravdivě, nebo
- f) jestliže zvoucí osoba neuzavřela cestovní zdravotní pojištění ačkoliv čestně prohlásila, že tak učiní.

(6) Na požádání policie je zvoucí osoba povinna schopnost splnění závazku obsaženého v pozvání prokázat tím, že:

- a) disponuje prostředky k pobytu zvaného cizince v rozsahu stanoveném v § 13,
- b) disponuje prostředky ve výši 0,25 násobku částky existenčního minima 6) za každý den pobytu na území, pokud cizinec nebude ubytován u zvoucí osoby,
- c) předloží doklad o uzavření cestovního zdravotního pojištění ve prospěch zvaného cizince nebo čestně prohlásí, že takové pojištění uzavře před vstupem cizince na území, anebo pro případnou úhradu nákladů v rozsahu stanoveném v § 5 písm. a) bodu 4 disponuje částkou nejméně 30 000 EUR,
- d) disponuje prostředky pro úhradu nákladů spojených s vycestováním zvaného cizince z území ve výši odpovídající ceně letenky do státu, jehož cestovní doklad vlastní, nebo do státu jeho trvalého pobytu.

Prokázání schopnosti splnění závazku podle písmen a) až d) nezbavuje zvoucí osobu povinnosti uhradit případné náklady v rozsahu závazku přijatého v pozvání v jejich skutečné výši.

(7) Policie v případě odepření ověření pozvání tuto skutečnost zvoucí osobě sdělí při jejím dostavení se na policii. Na žádost zvoucí osoby tuto skutečnost bez uvedení důvodu pro odepření písemně potvrdí.

(8) Ověření policie vyznačí na pozvání.

(1) Zastupitelský úřad je oprávněn, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, udělovat jednotné schengenské vízum v zastoupení jiného smluvního státu.

(2) Zastupitelský úřad ověřuje, zda osoba, která vydala doklad o cestovním zdravotním pojištění, je oprávněna takový doklad vydávat.

§ 180b

Identifikační průkaz vydávaný Ministerstvem zahraničních věcí

(1) Identifikační průkaz je veřejná listina platná pouze na území České republiky, kterou členům personálu zastupitelského úřadu cizího státu nebo mezinárodní vládní organizace akreditované v České republice nebo jejich rodinným příslušníkům vydává Ministerstvo zahraničních věcí.

(2) Identifikační průkaz je dokladem totožnosti, průkaz obsahuje rovněž údaje o rozsahu výsad a imunit, kterých jeho držitel požívá na území České republiky po dobu registrace Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Identifikační průkaz prohlašuje za neplatný Ministerstvo zahraničních věcí.

§ 180c

Nezletilý cizinec bez doprovodu

Pro účely tohoto zákona se rozumí nezletilým cizincem bez doprovodu cizinec ve věku 15 až 18 let, který přicestuje na území bez doprovodu zletilé osoby odpovídající za něj podle právního řádu platného na území státu, jehož občanství cizinec mladší 18 let má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, na území státu jeho posledního bydliště, a to po takovou dobu, po kterou se skutečně nenachází v péči takovéto osoby; nezletilým cizincem bez doprovodu se rozumí i cizinec mladší 18 let, který byl ponechán bez doprovodu poté, co přicestoval na území 9c) .

§ 180d

Dodatečné potvrzení údaje o vstupu do cestovního dokladu cizince

Policie cizinci, který v cestovním dokladu nemá vyznačeno datum a místo vstupu na území, na požádání a za podmínek stanovených přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství tyto údaje dodatečně potvrdí.

§ 180e

Nové posouzení důvodů odepření vstupu cizince na území

(1) Cizinec je oprávněn požádat o nové posouzení důvodu, pro který mu byl podle § 9 odst. 1 nebo 2 odepřen vstup na území.

(2) Žádost o nové posouzení důvodu odepření vstupu podává cizinec písemně ve lhůtě do 15 dnů ode dne odepření vstupu na území ministerstvu, podání žádosti nemá odkladný účinek.

(3) Ministerstvo posoudí soulad důvodu, pro který byl cizinci odepřen vstup na území, s důvody stanovenými v § 9 odst. 1 nebo 2.

(4) O výsledku posouzení ministerstvo cizince písemně informuje ve lhůtě do 60 dnů ode dne doručení žádosti cizince.

§ 180f

Partnerství

(1) Pokud je v tomto zákoně uveden pojem „manžel“, „manželství“ nebo „dítě manžela“, rozumí se tím i partner, partnerství, dítě jednoho z partnerů nebo dítě svěřené do péče partnera.

(2) Za partnera se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která prokáže, že vstoupila do úředně potvrzeného trvalého společenství dvou osob stejného pohlaví.

(3) Partnerstvím se pro účely tohoto zákona rozumí úředně potvrzení trvalé společenství dvou osob stejného pohlaví podle odstavce 2.

§ 180g

Úhrada nákladů spojených s výukou českého jazyka a zkouškou znalostí českého jazyka

Cizinec je povinen hradit náklady spojené s výukou českého jazyka a zkouškou znalostí českého jazyka v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.

180h

Ukončení pobytu v tranzitním prostoru mezinárodního letiště

(1) Pobyt cizince v tranzitním prostoru mezinárodního letiště policie ukončí, jsou-li zjištěny důvody uvedené v § 9 odst. 1 písm. f), g), h) nebo i).

(2) Cizinec je povinen vycestovat zpět do zahraničí ve lhůtě stanovené výjezdním příkazem, není-li zahájeno řízení o vyhoštění cizince z území podle tohoto zákona.

180i

Doklad o cestovním zdravotním pojištění

(1) Dokladem o cestovním zdravotním pojištění se pro účely tohoto zákona rozumí doklad, kterým cizinec dokládá zajištění úhrady nákladů léčení v souvislosti s úrazem nebo náhlým onemocněním na území, včetně nákladů spojených s převozem nemocného do státu, jehož cestovní doklad vlastní, popřípadě do jiného státu, ve kterém má povolen pobyt, a to do výše minimálně 30 000 EUR, po dobu pobytu na území. **Doklad podle věty první musí být vydán pojišťovnou, která je oprávněna provozovat cestovní zdravotní pojištění ve státě, jehož cestovní doklad cizinec vlastní, popřípadě v jiném státě, ve kterém má povolen pobyt. Doklad o cestovním zdravotním pojištění, které cizinec sjedná za pobytu na území, musí být vydán pojišťovnou, která je podle zákona upravujícího pojišťovnictví x) oprávněna provozovat toto pojištění na území, nestanoví-li mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak.**

x) zákon č. 363/1999 Sb. o pojišťovnictví a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví) ve znění pozdějších předpisů.

(2) Doklad o cestovním zdravotním pojištění se od cizince nevyžaduje, pokud je zdravotně pojištěn podle zvláštního právního předpisu8b), pokud

jsou náklady zdravotní péče hrazeny na základě mezinárodní smlouvy nebo pokud cizinec prokáže, že je zdravotní péče hrazena jiným způsobem. Předložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění se nevyžaduje od cizince, který si nemohl z důvodů na jeho vůli nezávislých zajistit takové pojištění na území státu svého pobytu nebo od cizince uvedeného v § 42 odst 2. V takovém případě je cizinec povinen pojištění sjednat bez zbytečného odkladu za pobytu na území, nejpozději do 3 pracovních dnů ode dne vstupu na území. Předložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění se dále nevyžaduje, pokud zastupitelský úřad od jeho vyžádání při udělení diplomatického nebo zvláštního víza upustil, pobývá-li cizinec na území v zájmu České republiky nebo jde-li o občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka.